

W Stawatyczach, dnia 13. VI 1946 r.

Zadanie

Moje przeżycia wojenne.

Byłem jeszcze mały, gdy w roku 1939^{1/2} Niemiec zaatakował całą Polskę i zaczął przestawiać, mordować i wywozić na różne ciężkie roboty.

W mojej rodzinnej wiosce zaczęły się rewizje, łapanie; ludzie jednak bronili się jak mogli. Starszych chłopów łapano do ciężkich robót do Młotawic, innych wywozono w głąb Niemiec. W roku 1944 Niemcy zaczęli się cofać. Pamiętam w marcu tegoż roku, jechaliśmy przez Lissnę samochodem, czekali z wielkimi armatami. Ludzie wteky szepotali sobie na ucho, że już niewtuzo będziemy wolni od okrutnego niemieckiego. Tak też się stało, bo w lipcu słychać już było bijąc-

273

ę dnia ta nadbieckie. Wiedziałem wtedy,
jak Niemcy szły ku nam się do ucieczki, za-
biwaliśmy naszym sąsiadom konie, za-
biwaliśmy mężczyzn, by ich odwieźć
dalej na zachód. Naszego konia tutaj
schował w zbioru, które już wtedy by-
ły okopane. Ja zaś temu naszemu
konikowi co dzień zanoszę sia-
no. Wiosąc tak raz siano, omył się
nie przepięcieniem tego życia. Ojciec
dwadzieścia kroków ode mnie post
pacisk armatni. Upadłem w rów
i tylko ziemia wyrzucona przez po-
cisk przecięcia nadepnęła. Gdy za-
mieszam siano konikowi, już nie mo-
głem wrócić do domu, gdzie strumie
były gęste, Musiałem więc jakiś czas
leżeć w bruzdzie. Kiedy się uciszyło,
Niemców już nie było. Wracam
więc z pola do domu. Po drodze ~~st~~

274

wstąpiłem do mego kolegi. Z pobliskiego
schronu słyszę jęki. Patrzę a w schronie
teny zabity nasz sąsiad, a jego córka
śmiertelnie ranna, stajęm, konają-
cym głosem proszą wady. Za chwilę bie-
daczka wyrznięta ducha. Jęsieczi
wyciągnęli niesszczęsných tych ludzi
ze schronu, a na drugi dzień pocho-
wali ich na cmentarzu. Widok tych
zabitych ludzi zrobił na mnie
okropne wrażenie!

Od tego czasu muszę się wzdriemnie
do Boga, by od nas odwracał te
straszne wojny.

Lukaszenicz Bolesław

Klasa VII